

מ"י 8861/01/16 - מדינת ישראל נגד איתמר הנרי בנואה שמעוני

בית משפט השלום בראשון לציון

13 יולי 2016

מ"י 8861-01-16 מדינת ישראל נ' שמעוני ואח'
ה"ת 12445-07-16 מדינת ישראל נ' שמעוני ואח'

לפני כבוד השופט אביב שרון
המבקשת
מדינת ישראל

נגד
המשיב
איתמר הנרי בנואה שמעוני

נוכחים:

ב"כ המבקשת רפ"ק ליאת שניידר, פקד אורן גבאי

המשיב וב"כ עו"ד אשר אוחיון

החלטה

לפני 3 בקשות:

א. בקשת המשיב לעיון חוזר בתנאי השחרור ולהקלת התנאים שנקבעו בהחלטת בית המשפט המחוזי מרכז, על פי הסכמת הצדדים ביום 18/5/16.

ב. בקשת המבקשת לעיון חוזר בתנאי השחרור ולהחמרת התנאים שנקבעו בהחלטת בית המשפט המחוזי מרכז, על פי הסכמת הצדדים ביום 18/5/16, כך שייאסר על המשיב לעסוק בעיסוקו כראש עיר.

ג. בקשת המבקשת להארכת תוקף צו הקפאת נכסים ותפיסת נכסים לצורך חילוט עתידי.

כנגד המשיב, ראש עריית אשקלון, נפתחה חקירה סמויה, שלאחר מכן הפכה גלויה עם מעצרו, בחשד לביצוע עבירות מין, לקיחת שוחד, הפרת אמונים, הלבנת הון ושיבוש מהלכי חקירה.

על פי החשד, בהתאם למכתבי דרישה לתשלום פיצוי שקיבל מנשים שטענו כי פגע בהן מינית, חתם המשיב על הסכמי תשלום עם אותן נשים ושילם להן למעלה מ- 1,000,000 ₪ בתקופה של כ- שנה, והכל בשעה שהוא מכהן כראש עריית

עמוד 1

אשקלון. את התשלום לנשים מימן המשיב על ידי כספי שוחד שלקח לכאורה מקבלנים בעלי אינטרס בעיר אשקלון. בתמורה לקבלת הכספים העניק המשיב לנותני הכספים טובות הנאה מכוח משרתו כראש עיר. על פי החשד, החשוד ואחרים פעלו להסוואת מקור הכספים, תכליתם ועצם העברתם למשיב. חלק מאותם כספים התקבלו, על פי החשד, מקבלן אשר שכר באופן פיקטיבי את שירותי התיווך של אחיו של החשוד, בלא שזה פעל למתן שירותי תיווך, וחלק מהכספים התקבלו על דרך יצירת מצגי שווא של "הסכמי הלוואה" שלכאורה ניתנו כאשר בפועל הכספים הועברו מקבלנים ומבעלי אינטרסים בעיר אשקלון.

במסגרת הדיונים בהארכות המעצר, נקבע כי קיים חשד סביר הקושר את המשיב לביצוע עבירות המיוחסות לו. כך גם נקבע במסגרת בקשות שהגישה המבקשת להארכת תוקפם של תנאים מגבילים, לפיהם הורחק המשיב מעיסוק בענייני עיריית אשקלון למשך תקופה ארוכה.

תחילה לבקשה להארכת תוקף צווי הקפאת נכסים ותפיסתם

אלה הכספים והנכסים שמתבקשת הארכת צווי הקפאה לגביהם:

א. כסף מזומן מחשבונו של המשיב בסך 147,793 ₪.

ב. המשך תפיסה ברישום של רכב מסוג ניסאן ששווי 70,000 ₪ (קיים שעבוד לטובת בנק פועלים על סך 30,000 ₪).

ג. ביטוח מנהלים ושתי קרנות פנסיה בסך כולל של 294,711 ₪.

ד. המשך תפיסה ברישום של מחצית הזכויות על ביתו של המשיב בשווי 600,000 ₪.

ב"כ המבקשת טוען כי המשך התפיסה נחוץ לצורך חילוט עתידי; החקירה נמצאת בשלבי סיום; נקבע כי קיים חשד סביר ואף מעבר לכך הקושר את החשוד לביצוע העבירות המיוחסות לו; המבקשת מוכנה "לוותר" על המשך הקפאת הכספים הכלולים בביטוח המנהלים ושתי קרניות הפנסיה בסך 294,711 ₪, ואולם, עומדת על המשך תפיסת סכום הכסף המזומן בסך 147,793 ₪, וזאת נוכח העובדה כי ניתן לחלט ביתר קלות סכום כסף מזומן לעומת חילוט קרנות פנסיה וביטוח מנהלים.

ב"כ המשיב מתנגד לבקשה. לטענתו נקודת האיזון השתנה אל עבר המשיב, שזכות הקניין שלו נפגעת; המשיב מוחזק בחזקת חף מפשע עד שלא הוכחה אשמתו; המשיב לא עבד משך מספר חודשים נוכח ההרחקה מהעירייה, ועל כן זקוק עד מאוד לסכום הכסף המזומן לצורך התנהלות שוטפת.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי עמדת המבקשת ראויה ומאוזנת ועל כן יש להורות על הארכת תוקף צווי ההקפאה וצווי התפיסה ככל שהדבר נוגע לכלל הכספים והנכסים, למעט שחרורם של ביטוח המנהלים ושתי קרנות הפנסיה.

בהחלטתי זו לקחתי בחשבון את החשד הסביר התלוי ועומד כנגד החשוד, שהינו חשד ברף הגבוה, לחומרת העבירות, להיקף העבירות. כמו כן, לקחתי בחשבון את העובדה כי החקירה נמצאת "בישורת האחרונה" וכי על פי החלטתי מיום 11/5/16, התנאים המגבילים בהם משוחרר המשיב יעמדו בתוקפם עד ליום 19/8/16 ועל פי דברי נציגי המבקשת בדיון היום קיים סיכוי שאינו מבוטל כי החקירה תסתיים עד אז.

בעניין זה, לקחתי בחשבון כי כתב האישום בתיק זה יוגש בהליך מזורז, כשלצדו תוגש בקשה לסעד זמני בעניין הנכסים והכספים התפוסים לצורך חילוט עתידי, ובית המשפט אליו יוגש כתב האישום יוכל להכריע בבקשה, לאחר שייחשף לחומר הראיות כולו ולטיעונים מושכלים מצד ההגנה.

לעניין טענת ב"כ המשיב ל"אמצעי מחייה סבירים", הרי שטענה זו נטענה בעלמא, לא נתמכה בתצהיר מאת המשיב (אשר גם בדבריו בעל פה בבית המשפט לא דיבר כלל על עניין זה), לא נתמכה בפלטי חשבונות בנק, לא הובאו בפניי נתונים אודות השתכרותה של אשת המשיב.

על כן, בקשת ב"כ המשיב להמיר את שחרור קרנות הפנסיה וביטוח המנהלים בשחרור הכסף המזומן - נדחית.

לאור האמור לעיל, אני מורה על הארכת תוקף צווי התפיסה וההקפאה למשך 180 יום מהיום.

לאור עמדת נציגי המבקשת, אני מורה כי צווי ההקפאה לא יחולו על ביטוח המנהלים ושתי קרנות הפנסיה המפורטות בנספח בבקשה.

לעניין בקשת המשיב להקלה בתנאי השחרור

טוען ב"כ המשיב כי יש להתיר למשיב לשוחח עם 37 אנשים (מתוך 204 אנשים שאסור למשיב לשוחח עמם בהתאם לרשימה השמית שהועברה לו על ידי המשטרה), וזאת על מנת לפעול ולקדם עניינים חשודים בעיר אשקלון מבלי לפגוע במהלך החקירה. עוד נטען בבקשה כי המגבלות הרחבות שהוטלו על המשיב פוגעות בתפקודו כראש עיר ומקשות על קידום ענייני העיר. בין היתר, קיימים נושאים רבים לקידום, שהמגבלות שהוטלו על המשיב פוגעות ביישומם - יישום הסכם הגג שנועד לקלוט 100,000 תושבים חדשים בעיר במהלך העשור הקרוב; הערכות נאותה לפתיחת שנת הלימודים, בעיר בה 30,000 תלמידים; ניהול ראוי של תקציב העירייה; קידום פרויקט מיגון מוסדות החינוך בעיר.

לאחר שקראתי את הבקשה ושמעתי באריכות את טיעוני ב"כ הצדדים וכן את המשיב עצמו, ונוכח הנימוקים שיפורטו במסגרת הדיון בבקשת המבקשת לעיון חוזר שהגישה, באתי לכלל מסקנה כי יש לדחות את הבקשה.

ראשית, סבורני כי לא מתקיימים התנאים האמורים בסעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996. הסעיף מדבר על אפשרות להגשת בקשה לעיון חוזר "אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה". דומה כי אף לא אחד מהתנאים מתקיים במקרה שלפנינו - החלטת בית המשפט המחוזי בעניין התנאים המגבילים, ניתנה ביום 18/5/16 ומאז חלפו פחות מחודשיים ימים, ולא ניתן כי זהו זמן ניכר שחלף מעת מתן ההחלטה; לא נתגלו עובדות חדשות - העובדות שבבסיס הבקשה היו ידועות (או היו אמורות להיות ידועות) למשיב

ולבא כוחו ערב ההגעה להסכמות שקיבלו תוקף של החלטה מאת בית המשפט המחוזי מרכז. כך היה ידוע כי שנת הלימודים עומדת להיפתח; כך היה ידוע כי על הפרק הסכם גג גדול לקליטת תושבים; כך היה ידוע שיש לקיים באופן ראוי דיונים אודות תקציב העירייה; וכך גם בענייני המיגון. באותו שלב של משא ומתן לקראת ההסכם אליו הגיעו הצדדים, היה על ב"כ המשיב להעלות את אותן דרישות בפני המבקשת ולהכניסן לגדר ההסכמות. משלא נעשה הדבר, ומשלא חלף זמן ניכר מאז מתן ההחלטה, נראה כי אין עילה, לעת הזו, להורות על הקלה בתנאים.

הדברים אמורים ביתר שאת, שעה שמדובר בהחלטה שניתנה על פי הסכמת הצדדים. במצב דברים זה, של הסכמה דיונית, לא בנקל יורה בית המשפט על קבלת בקשה לעיון חוזר ונדרשים טעמים כבדי משקל לסטות מאותה הסכמה, טעמים שאינם מתקיימים במקרה שלפניי, לא כל שכן כאשר לא חלף זמן ניכר מאז מתן ההחלטה ואימוץ ההסכמה.

מטעמים אלה ומהטעמים שיפורטו להלן מצאתי לדחות את בקשת המשיב לעיון חוזר ולהקלה בתנאי השחרור.

ומכאן, לבקשת המבקשת לעיון חוזר ולהרחקת המשיב מעיסוק כראש עיר

נטען בבקשה כי המשיב הפר באופן שיטתי את החלטת בית המשפט בכך שיצר קשר עם אנשים ששמן מופיע ברשימה השמית; השתתף בדיונים בנושאים שעל פי ההסכמות שהושגו בינו לבין המבקשת אסור לו לעסוק בהם; הודה, למעשה, בהפרת התנאים, בכך ששוחח עם אנשים ששמן מופיע ברשימה; ויצר קשר עקיף עם אנשים אחרים המופיעים ברשימה.

הוצג לעיוני חומר ראיתי הכולל הודעת המשיב, הודעות שני מעורבים וכן שלושה מסמכים נוספים שסומנו בחתימת ידי.

ב"כ המשיב מתנגד לבקשה וטוען כי המשיב עוסק ימים כלילות על מנת לתקן את הפגיעה שנגרמה לעירייה כתוצאה מהרחקתו ממנה; קשה עד מאוד לקיים את ענייני העירייה מבלי לשוחח עם אנשים המעורבים בישיבות העירייה; השיחות שקיים המשיב עם אותם אנשים לא נגעו לענייני החקירה, אלא לקידום ענייני העיר; ההפרה שהייתה, אם היתה כזו, אינה מהותית ואינה יורדת לשורשו של עניין ולא נטען או הוכח שהמשיב הביא לשיבוש מהלכי החקירה; לא ניתן להשתחרר מהרושם שהמבקשת, לאחר שנדחתה בקשתה להרחקת המשיב מהעירייה, "מחפשת" את המשיב ומצירה צעדיו.

לאחר שקראתי את חומרי החקירה שהוגשו לעיוני, שמעתי את טענות הצדדים ושמעתי את המשיב עצמו, והגם שאני סבור כי לכאורה הפר המשיב את תנאי השחרור עליהם הסכים ושקיבלו תוקף של החלטה של בית המשפט המחוזי מרכז, הרי שלא ראיתי הצדקה להחמיר בתנאי השחרור ולהורות על הרחקת המשיב מכל עיסוק בעירייה.

אכן, כעולה מהודעת המשיב, הוא אישר כי שוחח עם מספר אנשים ששמן כלול ברשימה השמית (ראה המקומות המסומנים על ידי בכוכבית על גבי ההודעה). עוד ראה שתי הודעות המעורבים.

עוד עולה, בניגוד לעמדת ב"כ המשיב, כי המשיב השתתף בדיונים הנוגעים לעניינים שנאסרו עליו על פי החלטת בית המשפט, גם אם לא מדובר בעניינים שהם בליבת האיסור, אלא בפריפריה (ראה לדוגמא עמ' 7 להודעת המשיב).

אינני מתעלם מהאמור במסמך במ/3, המגלם לכאורה חשד לשיבוש מהלכי חקירה, ואולם נתתי דעתי לתאריך אותו נושא המסמך ולעובדה כי המסמך לא הניב ראיות ממשיות בכיוון זה וכיוון זה אף לא נחקר על ידי המשטרה.

יחד עם זאת, והגם שמדובר בהפרות, לכאורה, של תנאי השחרור, הרי שלא מדובר בהפרות מהותיות או בהפרות שנוגעות לשיבוש מהלכי חקירה.

באלה הדברים, נראה כי ניתן לנקוט כנגד המשיב באזהרה, לחדד את החלטת בית המשפט המחוזי מרכז מיום 18/5/16, להבהיר למשיב כי ככל שימשיך לשוחח עם אנשים הנזכרים ברשימה השמית או לעסוק בעניינים לגביהן התחייב שלא לעשות ושנאסר עליו לעסוק בהם - לא יהסס בית המשפט לשוב ולהורות על הרחקתו מהעירייה, על כל המשמעויות הנובעות מכך.

על המשיב להקפיד קלה כחמורה ובמקום שיש ספק - אין ספק. גם אם "המחיר" הוא פגיעה בתפקודה התקין של העירייה, כאשר באפשרות המשיב להאציל סמכויותיו לגורמים מקצועיים בעירייה, אשר ינהלו את העניינים לגביהם נאסר עליו לקבל החלטות או להשתתף בהם.

לאור האמור לעיל, הבקשות לעיונים חוזרים נדחות בזאת והתנאים שנקבעו על ידי בית המשפט המחוזי מרכז ביום 18/5/16 יעמדו בעינם.

ניתנה והודעה היום ז' תמוז תשע"ו, 13/07/2016 במעמד הנוכחים.

אביב שרון , שופט